

ZIPERCEK

Hofi, Koós és a ziperes diákok

A Zipernowsky diákjai virág helyett egy különleges dallamcsokorral, a Macskaduettre készített tánckoreográfiával köszöntötték az Idősek Világnapján a Derús Alkony Gondozóház lakóit.

„A gyerekek különös módon vonzódnak az idősekhez. Érzik belül, hogy ők számukra rokonlelkek, hiszen ugyanúgy észreveszik a világ csodáit, ugyanolyan végtelen megértéssel néznek bármely teremtményre, ugyanúgy nevet fel bennük a játék öröme. Nem véletlen, hogy a legféltettebb titkokat nagyji vagy nagypapa tudja meg legelőször, és hogy egy ebéd előtti kakaós palacsinta vigaszára csak náluk lelhetünk”- mindez a Zipernowsky 6. a osztályos diákjainak a Derús Alkony Gondozóház lakói számára készített köszöntő beszédében hangzott el, az Idősek Világnapja alkalmából. A szívből jövő szavak néhány könnycseppet is előcsaltak a közönség szeméből, de csupán azért, hogy aztán a vidámságtól csilloghasson: a gyerekek ugyanis a régmúlt felejthetetlen dallamait idézték meg Hofi Géza és Koós János Macskaduettjére komponált tánckoreográfiájukkal. Az ismerős dalok felcsendülése, a gyerekek kedves tánca nagy sikert aratott, a tapsoló tenyerek, örömtől kipirult, mosolygó arcok látványa pedig igazi közönségajándék volt a kis előadóknak, akik éppen olyan jól érezték magukat az idősebbek társaságában, ahogyan általában, hiszen „a láthatatlan fonal, amely összeköti az időseket és a gyermekeket, mindig volt és mindig lesz”. Hogy ez valóban így van, mi sem mutatja jobban, mint az ünnepi délután, amelyen a Zipernowsky diákjai és a Gondozóház idősei egyaránt ritka kincseket kaptak egymástól: örömet, nevetést, szeretetet – mindazt, ami miatt méltán vált az Idősek Világnapján előadott köszöntő műsor szokása a gyerekek egyik legkedvesebb „zipis” hagyományává.

